PRO DOMO

După mare chibzuinţă şi tot atâta durere m'am hotărît să răspund public atacurilor bazate pe neadevăr, denaturări şi răstălmăciri pe care Horia Sima cu acoliţii lui le-au îndreptat contra mea.

Fac această nu numai pentru a mă apăra, ci mai ales pentru a demasca metodele josnice pe care fostul şef al Mişcării Legionare le întrebuinţează pentru a distruge un adversar politic 1) incomod.

Am ales acest titlu pentru o serie de articole în speranţa să pot dovedi că metoda de lucru folosită contra mea este bazată ne_îndoios pe un complex de infamii. 2) Cum ar putea fi de altfel denumite toate denaturările debitate mai ales în broşura publicată sub pseudonimul Gheorghe Costea "opera" principală în care sunt insultat, când acolo se găsesc numai 122 de neadevăruri şi similare ?!

Ei fac aceasta în speranţa diabolică, că eu nefiind dispus să divulg numele făptaşilor, voiu fi considerat mai departe autor principal al acestei întâmplări nenorocite.

Se înşeală însă. Cetitorul corect şi cinstit va găsi în rândurile ce urmează tot ce-i trebue ca să-şi formeze o părere proprie neinfluenţată de nimeni. Aşa se stabileşte adevărul.

Promit să răspund întrebărilor cari vor avea rostul să aducă lumină în această chestie. Pentrucă mie nu mi-a fost niciodată frică de răspundere. Nici în vremuri grele n'am trăit ascuns - şi nici n'am avut identitate falsă.

Cum şi de ce sunt acuzat

Intâmplarea a făcut ca în ziua de tristă memorie să fiu la sediul Grupului legionar (din Bucureşti), condus de un intim al lui Ilie Niculescu. Acestui Grup îi aparţinea şi familia de cuiburi din care făceam parte. Deşi eram comandant-ajutor, aveam numai funcţia de "şef de cuib".

Eram toţi sub impresia cutremurătoarelor deshumări dela Jilava. In sufletele noastre clocotea o revoltă fără de margini - tare greu de stăpânit.

Un camarad cu funcţie legionară superioară mie, a format o echipă care trebuia să aresteze doi dintre oamenii politici vinovaţi de prigoana deslănţuită contra noastră. Aceasta se întâmpla cu ştirea şi asentimentul şefului de Grup, care mai avea şi o funcţie importantă într'un serviciu secret legionar.

Am făcut parte din echipă până după arestarea Prof. V. Madgearu. Pe Prof. N. Iorga, nu l-am văzut niciodată în viaţa mea. Vestea executării celor doi profesori a produs senzaţie. Involuntar, întrebarea: care's făptaşii ? Cum dintre echipierii iniţiali singurul eu un

---

1) Aşa mă consideră Horia Sima. Disputa noastră e cu mult mai profundă. E de esenţă legionară !

2) Voiu căuta să nu întrebuinţez nici un fel de expresii jignitoare. Expresiile tari sunt condiţionate de cazurile de forţă majoră.

trecut și nume legionar eram eu, s'a legat totul de persoana mea. Nimeni nu și-a pus problema, că nu gradul, ci functia dictează (Legea Carmen-Sylva), și mai ales că deja atunci se contura o nouă structurare in Mișcare; că simismul adevărat pusese șeaua pe noi. Asa, inceputul de legenda.

La cercetarea și judecata diê Aleea Vulpache au fost prezenți 8 legionari (doi au fost in prealabil absolviți, erau prea apropiați lui lui Horia Sima și deci au fost dintru inceput scoși din cauză).

Șeful echipei și incă trei au primit dispoziția (ca un fel de domiciliu fortat 1) să meargă la Sinaia in vila Lupescu. Ceilalți 4 (intre care eram și eu) au primit dispoziția să nu mai vorbească cu nimeni despre aceasta chestie. Pentrucă numele meu circula deja, mi s'a spus special, că trebue să fiu atent ca nu cumva poliția lui Rioșeanu să vrea să afle dela mine cum au stat lucrurile in adevăr. 2)

Intrebat de Horia Sima, i-am propus să defere cazul justiției. Cum hotărirea lui avea caracterul de ordin, nu aveam dreptul nici să procedez altfel, necum să discut cele intâmplate.

După "rebeliune" s'a făcut procesul Iorga-Madgearu. Singurul dintre cei acuzați care a compărut in proces, Stefan Cojocaru a fost achitat. Ceilalți acuzați impreună cu mine, am fost condamnați in lipsă. Cum Cojocaru, ca și noi ceilalti, stătea sub aceiași acuză grava a fost achitat, trebue să se admită că și cu ceilalti acuzați s'ar fi intâmplat la fel, dacă erau prezenți. De altminteri este știut ca o sentință in lipsă nu e autoritate de lucru judecat. Asta cu atât mai mult, când este vorba de un proces politic, cu complicații speciale.

Nici până in 1944, nici după aceea, nu mi-am pus problema să atac sub o formă carecare această sentință, pentrucă așteptam să se normalizeze lucrurile in țară și printr'o hotărire legionară să se clarifice oficial acest caz.

Chiar dacă in 1944 m'am despărțit de Horia Sima, niciodată nu am putut să cred că el nu va avea cinstea sufletească să prezinte lucrurile așa cum au fost in realitate. De altminteri, repet, sunt numai aici in exil - cel puțin lo legionari - care știu dela sursă cum s'au intâmplat lucrurile. Acesta a și fost până la urmă norocul meu pentru a putea dovedi nevinovăția mea.

Tot pentru acest motiv de importanță capitală a refusat Horia Sima să compară cu mine in fața juriului de onoare. 3)

Când azi se găsesc iresponsabili, cari vor să-mi facă un cap de acuză că, nu m'am prezentat in fața justiției Statului comunist, trebue să le răspund - că această pretenție îi face susceptibili de bănuiala, că undeva au in judecata lor ceva comun cu mentalitatea comunistă. Dacă nu cumva există și o altă legatură mai strânsa? 4)

---

1) Ei erau rezervați pentru o altă acțiune. De asta voiu vorbi cu altă ocazie.

2) După ce mi s'a cerut să plec, motivat, dela Cooperație, am primit o altă insărcinare secretă.

3) Asupra dovezilor mele de nevinovație, repet, voiu reveni de așa natură, incât orice om de bună credință își va face o convingere proprie.

4) "Stindardul" 74/75, "Dela Traiască Regele la juriu de onoare". C. Stoicănescu. (Continuare la pg. 17)

Prima acuza publica

Pr. Stefan Palaghiţă, in cartea lui "Garda de Fer" considerîndu-mă "simist" (omul era prost informat!) mă acuză public - că eu aş fi fost "asasinul" celor doi profesori. Dovada ? Sentinţa din ţară !

Imediat ce am luat cunoştinţă de aceasta, i-am adresat următoarea scrisoare:

"München, 31.1o.51

Părinte Palaghiţă !

Am cetit "Garda de Fer-Spre Reînvierea României" şi m'am îngrozit. Deocamdată mă abţin dela orice comentar.

Cum însă, afirmaţia că eu aş fi "asasinul lui Iorga si Madgearu" e totus gravă, mă văd silit să vă provoc, să faceţi dovada celor afirmate, căci condamnarea mea la moarte în lipsă, în acest proces e o eroare judiciară indiscutabilă. Ea nu poate constitui, prin ea însăşi o dovadă.

Cu conştiinţa împăcată pot afirma, ca eu nici nu am ordonat, nici nu am săvârşit această faptă. Acesta e purul adevar !

Personal mä abţin să calific, sub o forma oarecare, această durere. Cred că este mai bine, să lăsăm justiţia imparţială să hotărasca cât s'a greşit în timpul aşa zisei guvernări legionare.

Declar însă, că am tot interesul să mă prezint în faţa instanţelor judiciare, dacă imparţialitatea justiţiei e garantată, pentru a se clarifica odată acest caz.

Ca legionar, înteleg să răspund în faţa lui Dumnezeu şi a oamenilor pentru tot ce am făptuit, bine sau rău. Cred că chiar dacă azi ne deosebim în judecarea trecutului, nu e bine, fără dovezi irefutabile, sa împroscăm cu noroiu în camarazii noştri, şi să-i comparăm cu călaii noştri.

Mă cutremur, când mă gândesc la legionarii care au căzut loviţi miseleşte "din ordin". Deplâng în acelaş timp, pe toţi cei care luând iniţiative izolăte, au produs mult rău Mişcarii. A califica-a da sentinţe-sau a apăra fapte, înseamnă, a-ţi lua o mare răspundere. Mă opresc aci !

Presupunând, că Sf. Voastră aţi fost de bună credinţă în prezentarea acestui caz, am crezut că e de datoria mea, să vă scriu aceste rânduri de lămurire. Urmarea logică este:

a) Sau Sf. Voastră vă însuşiţi mai departe acuzaţiile aduse-şi atunci trebue să faceţi dovada lor;
b) sau acceptaţi lămuririle mele, în care caz vă rog, să faceţi cuvenita rectificare publică.

Problema obiectivităţii rămâne deschisă.

Dacă în decurs de două luni nu voiu primi nici un răspuns dela

---

4) "pentru a anula o sentinţă dată de o instanţă !
"judecătorească legală" ... "dece dl. Boeru nu s'a prezentat în faţa instanţelor judecătoreşti competente" ...

Vom reveni asupra seriozităţii argumentărilor din Stindardul.

Sf. Voastră, îmi voiu lua libertatea de a publica această scrisoare, cu sau fără comentarii.

al Sf. Voastre,

P.S. Tot ce afirmați despre mine (în afară de cele dela pag.239) sunt neadevăruri.
Pentru a evita orice echivoc, declar că din Sept. 1944 n'am mai avut nici o activitate politică. Dela acea dată m'am considerat in afara oricărui grup legionar.

Spre nenorocul meu, scurt după aceea Ștefan Palaghită a murit. Și cu asta chestiunea a rămas din nou nelămurită !

A doua acuză

S'a produs public în BIRE. Și acestuia i-am răspuns de îndată, încât să nu poată exista echivoc.

Corespondența mea cu René Theo am purtat-o cu un sentiment de marre desgust. Nu există în acest exil publicație mai abjectă decât BIRE. Și totuș am făcut-o pentru a protesta contra acestei acuze nedrepte.
Atunci am vorbit cu avocatul meu. Vroiam să fac un proces de calomnie. Asta ar fi insemnat ca public să divulg numele faptasilor. Atunci a trebuit să renunț !

"Domnule Director,

Buletinul Dv., nr. 188 din 1.11.54 informează pe românii din exil că subsemnatul:
a) aș face parte din statul major al d-lui Horia Sima,
b) aș fi sprijinitorul oficiului de informații numit "Institutul Român" din München și al celor 3 publicații editate de această intreprindere a d-lui Horia Sima,
c) aș fi asasinul lui Iorga și Madgearu (articolul "Insemnări", semnat "René THEO").

Inredințat fiind că publicarea inexactităților de mai sus semnalate, a fost posibilă numai cu înșelarea bunei Dv. credințe, Vă rog să binevoiți a publica, în proximul număr al buletinului, următoarele scurte lămuriri:

a) De d-l Horia Sima m'am despărțit acum lo ani (Sept.1944). De atunci nu l-am mai văzut, nici n'am mai luat în seamă dispozițiile sale,
b) nu am avut și nu am nimic comun cu așa zisul "Institut" din München și cu publicațiile sale; nici nu am raporturi personale cu cei ce-l conduc,
c) nu sunt asasinul, nici al lui Iorga, nici al lui Madgearu. N'am săvârșit fapta, nici n'am ordonat săvârșirea ei. Afirmația Dv. e pură calomnie. Pentru lămurirea Dv., anexez aici copia scrisorii pe care am trimis-o in 1951, primului care a dat publicității, in exil, această calomnie, Pr. Stefan Palaghiță.

Socotesc că nu mai e nevoe să fac apel la elementara onestitate gazetărească, ori să amintesc de datoriile ce decurg din faptul de a fi incercat de a supune pe cineva, pe nedrept, oprobiului public. Sunteți gazetar profesionist și știți ce rămâne de făcut într'un asemenea caz. In consecință, aștept publicarea, fără intârziere, a acestei scrisori.
Primiți, vă rog, asigurarea considerației mele,

München, 18.11.54 Traian Boeru

A treia acuză

A venit din partea lui Pamfil Şeicaru. Asta a fost motivul principal pentru care i-am adresat lui Horia Sima scrisoarea din 26.1.61.

Imi veniseră şoapte încă mai dinnainte că Horia Sima mă acuză. Dar nu era ceva precis. Şi, drept să spun, nici nu puteam să cred, că în sufletul şi mintea celui ce vrea să fie urmaşul Căpitanului ar exista atâta nemernicie. Când însă Şeicaru, public, luase această atitudine, atunci ştiam că asta nu poate veni decât dela Horia Sima.

Era cunoscută cărdăşia dintre Horia Sima şi Pamfil Seicaru. De altfel asta turburase deja sufletul chiar şi a multor legionari cinstiţi cari au mai rămas lânga Horia Sima.

Acum s'a întărit în mine bănuiala că numai Horia Sima este cel ce mă acuză. Cauza ? Nu era greu de presupus când se ştia că eu luasem demult o atitudine adversă liniei pseudo-legionare pe care el o determinase. 1)

Atunci m'am hotărît să-i adresez scrisoarea mai sus amintită. 2)

Horia Sima nu a răspuns direct. De altfel asta nu a fost pentru mine o surpriză.

In toamna 1961 m'a chemat camaradul I. Boacă la telefon să-mi spună că, V. Mailat doreşte să-mi vorbească, că a apărut o broşură "Cazul Iorga-Madgearu" în care "Comandantul" mă apără. Asta era o farsă sinistră. Acest slogan special lansat trebuia (credea în machiavelismul lui modern Horia Sima) să mă determine pe mine să accept această formulă pentrucă:

1.) Horia Sima justifica dece Iorga şi Madgearu trebuiau să fie ucişi.

2.) Face apologia omorului politic.

3.) Vrea să arate că conducerea Mişcării Legionare a făcut tot ce i-a stat în putinţă, să rezolve omeneşte aceste chestiuni. Dar mă arată pe mine ca şeful echipei şi purtătorul ei de cuvânt. Deci vinovat !

Când V. Mailat a auzit ca la Dr. I. Emilian se găseşte broşura în cauză, subliniată şi adnotată de mine 3) a ţinut, cu tot dinadinsul, să o aibă, oferindu-se să dea alta în loc curată, "nemâzgălită".

Pe vremea aceea Dr. I. Emilian era convins că Horia Sima s'a purtat incorect faţă de mine. Azi ? Şi dece ? 4)

A apărut în "Stindardul" scrisoarea mea a doua, prin care îi ceream acum public lui Horia Sima să vină şi să justifice atacul mârsav ce-l îndrepta contra mea.

..."Luptă şi nu fi niciodată mişel ... decât să învingi printr'o infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei".
"Cărticica Sefului de Cuib", pg. 7."

1) Voiu arata cu altă ocazie cari au fost cauzele acestei adversităţi.
2) Analiza acestei scrisori o voiu face ulterior. Aceasta este forte important pentrucă fusese scrisă cu tâlc.
3) Martori: Preotul Dr.Al.Mircea-Barcelona (era in vizita la Emilian).
4) A se vedea Rev. Ns. pg. 27

Intr'o chestiune de onoare x)

CAZUL IORGA - MADGEARU

La 26 Ian. 1961 i-am trimis Dlui Horia Sima (pe două căi, prin Aurel Răuță - Madrid - și Traian Borobaru - München) următoarea scrisoare:

Stimate Domnule Sima,

De douăzeci de ani de zile planează asupra mea bănuiala de a fi fost inițiator și făptaș in uciderea lui N. Iorga și V.Madgearu. Dvs sunteți cel dintâiu în măsură a ști dacă bănuiala aceasta are temei. In calitatea Dvs de Șef al Mișcarii Legionare ați cercetat personal cazul, in 194o in vila din Aleea Vulpache. Câțiva dintre faptași și câțiva dintre așa zișii faptași au căpătat un fel de arest in Vila Lupeasca din Sinaia. La trei dintre făptași (necunoscuți public) le-ați dat ordin să păstreze in chip desăvârșit secretul, lăsându-le libertatea de a-și relua activitatea zilnica normală. Șeful grupului Legionar în raza căruia s'a consumat fapta (și care știa ce avea să se petreacă) a rămas mai departe la conducerea grupului. Un președinte de importantă organizație statală (nu fără amestec în cele petrecute) și-a păstrat președintia.

Deoarece in jurul numelui meu se făcuse publicitate că aș fi condus echipa de execuție, am primit ordin să dispar, pentru a nu fi constrâns, în caz de arestare, să spun adevărul. Dvs știți că eu susțineam atunci că soluția cea mai bună e să fie deferit cazul justiției.

Ca și atunci, sunt gata și astăzi să mă prezint în fața justiției imparțiale pentru a răspunde de faptele mele. N'aș vrea, bine înțeles,să fac prin aceasta niciun rău nimănui. Nu știu unde se află cel care a luat inițiativa și a dat ordinul. N'aș vrea nici să dau in vileag numele celor cari nu au altă vină decât aceea de a fi executat un ordin in vremea în care se aflau sub comandă. Dar nici nu pot rămâne la infinit sub o acuzație nedreaptă.

Deaceea îmi permit să Vă rog a veni cu o soluție în acest caz. Rog să fiu iertat dacă sunt constrâns să readuc în actualitate o chestiune dificilă, cerându-vă să clarificați, în interesul meu, lucrurile, aceasta cu atât mai mult cu cât din toamna anului 1944 m'am despărțit sufletește de Dvs. Dar chestiunea aceasta trebue odată să fie clarificată. Inainte de toate, în interesul adevărului.

Cu distinse sentimente

P.S. Copii după acest demers al meu am trimis domnilor Ilie Gârneața, Vasile Iasinschi, Constantin Papanace și Pr. Vasile Boldeanu.

Scrisoarea aceasta a rămas, până azi, fără răspuns (e vorba de prima scrisoare). La nouă luni dela primirea ei însă, a apărut broșura Dlui Horia Sima "Cazu Iorga-Madgeearu" (Ed.Carpați Madrid 1961 pg.84).

In această broșură - în care printr'o tesătură de inexactități și afirmații ridicole, încearca să justifice atitudinea sa față de Generalul Antonescu in vremea colaborării la Guvernul 194o-41 - fostul Șef al Mișcării Legionare se oprește în câteva rânduri și asupra "cazului" în sine. In intreaga broșură, în legătură cu "cazul" d. Horia Sima dă numai două nume - al unui prieten al său (Ilie Olteanu) pentru a-l scoate din cauză și al unui adversar (Traian Boeru) pentru a lăsa să planeze asupră-i răspunderea uciderii lui N. Iorga și V. Madgearu, ucidere pe care dealtfel d. Horia Sima nu se sfiește s'o aprobe fățiș.

Cum eu vreau ca adevărul să iasă odată şi cum pentru noi cei din exil nu există o instanţă de judecată care să dea o sentinţă valabilă în acest caz, îl invit pe d. Horia Sima să accepte că în de trei luni dela publicarea acestei întâmpinări să se prezinţe, cu mine în faţa unui juriu de onoare, care să stabilească adevărul în "Cazul Iorga-Madgearu". Eu îl desfid pe d. Horia Sima să poată dovedi că vinovat de uciderea celor doi oameni politici sunt eu.

Nu cred că d. Horia Sima va refuza această cale a oamenilor de onoare, riscând - printr'un asemenea refuz - să se situeze în rândul calomniatorilor de cea mai joasă speţă.

Traian Boeru
München, Herzogstr.3

P.S. Sunt dispus să acord lămuriri suplimentare tuturor celor de bună credinţă. La fel voi fi recunoscator celor ce-mi vor da sugestii pentru a facilita clarificarea cazului.

x) Redacţia nu răspunde de cele cuprinse în această rubrică. Ţinem totdeodată să declarăm că nu vrem să ne amestecăm, nici indirect măcar, în conflictele din sânul Gărzii de Fer.

IMPERIOZITATEA JURIULUI DE ONOARE

Deşi acuzele pe care Horia Sima mi le aducea erau în formă şi fond foarte grave, răspunsul meu era mai mult decât decent. Nici un cuvânt de jicnire. Dar, categoric, imperios - JURIU DE ONOARE -. Dacă Horia Sima ar fi fost sigur că adevărul era de partea lui, ce-l împiedeca să nu accepte această propunere cinstită, cavalerească a oamenilor pătrunşi de simţul onoarei ?

Comparativ, Căpitanul l-a chemat pe Stelescu în faţa unui juriu de onoare, deşi acesta atenta la viaţa lui.

Oare era acuza adusă mie mai gravă decât aceea adusă lui Stelescu ? Care erau motivele obiective ce-l îndreptăţeau pe Horia Sima să refuze această invitaţie ? Nici unul ! Broşura Gheorghe Costea nu cuprinde nimic în această chestie aşa de importanţă pentru lămurirea adevărului.

Asta cu atât mai mult cu cât eu îl avertizasem, că printr'un asemenea refuz, el se situiază în rândul calomniatorilor de cea mai joasă speţă.

In faţa acestui refuz îmi era mie suficient să fac să se constate că Horia Sima nu a răspuns în timp util şi deci este un descalificat după legile codului de onoare !

Asta era prin Nov.-Dec. 1961

Şi totuş s'a format un Juriu de Onoare !

După ce am aşteptat un an de zile, fără să primesc nici un răspuns.

Mai mult, Tr. Borobaru, care promisese că va face tot posibilul să lămureasca lucrurile, n'a mai dat nici un semn de viată. Asta deşi a fost repetat provocat în scris. 5)

Atunci m'am hotărît să mă adresez unui juriu de onoare. Grija mea în ce priveşte juriul a fost multiplă:

5) Corespondenţa cu Borobaru există

1.) Să fie format în adevăr din oameni de onoare.

2.) Să aibă un credit in lumea românească din exil.

3.) Să nu fie bănuiți de partizanat politic etc.

In fața acestui juriu au fost invitați foarte mulți din legionarii cari știau, dela sursă, cum au stat lucrurile.

Mai mult, unii făcuseră parte din grupa celor ce, sub comandă, erau executanți. Si a fost invitat in timp util, și Horia Sima.

Singurul care nu s'a prezentat a fost Horia Sima. Dece ?

Ar fi fost pentru el o situație sdrobitoare, catastrofală. Să se dea intr'un spectacol nemaipomenit. Adică el să susțină o minciună in fața tuturor celorlalți care spuneau adevărul ! Poate cineva să-și imagineze o scenă mai deplorabilă.

Dar n'a avut nici cel puțin prezența de spirit să adreseze juriului un protest, prin care să conteste sau să infirme calitatea acestui juriu !

Nefăcând aceasta, inseamnă că el a recunoscut de fapt constituirea juriului, deci calitatea lui de a lămuri acest caz, adică întrucât eu am avut un amestec direct in această faptă.

"... Dar dacă nu-i adevărat, cei ce le inventează și le colportează (insultele) sunt niște mișei, ..."

"... Să n'aveți teamă de acești pigmei, căci cine are asemenea suflet, nu poate niciodată birui ..."

"... Până la acea dată văzusem fiare din om. Acum am văzut mișelul din om".

"Pentru Legionari", pg. 28o-81.

Juriul a cercetat și lămurit cum au stat lucrurile și a publicat un Protocol. (Nu a dat o sentință, cum unii intersați vor să denatureze lucrurile). Acest Protocol a fost trimis la toate gazetele românești spre publicare. "VATRA" a fost prima care l-a publicat:

PROTOKOLL

Subsemnații, constituiți in Juriu de Onoare, sub presedenția Domnului General Ion Gheorghe, cu participarea Domnilor Colonel Ion Tomoroveanu, Prof. George Uscătescu, Avocat Alexandru Mârza, Virgil Mihailescu, in calitate de membri, și a D-lui Dr. Nicolae Guguianu ca secretar, ne-am intrunit la Paris in zilele de 3 și 4 Noembrie 1962, la cererea D-lui Ing. Agronom Traian Boeru, cu scopul de a preciza dacă domnia-sa a inițiat, a ordonat sau a participat la uciderea profesorilor Virgil Madgearu și Nicolae Iorga, crimă care a sguduit conștiințele Românilor.

In urma probelor produse prin documente și depozitiile persoanelor in măsură de a fi cunoscut cum s'au petrecut faptele, Juriul a ajuns la următoarele concluzii, pe care le consemnează, in numele dreptății și onoarei, constient de răspunderea ce-i incumbă pentru lămurirea, imparțială, a acestui trist eveniment din istoria poporului român.

1. Dl. Traian Boeru n'a inițiat, n'a ordonat și n'a participat la uciderea profesorului Virgil Madgearu. D-sa recunoaște că a facut

parte din grupul care a avut misiunea să-l aresteze, cu scopul exclusiv de a-l pune la dispoziţia Mişcării Legionare, în cadrul măsurilor generale luate pentru arestarea fruntaşilor politici, adversari ai Mişcării Legionare.

2. Din toate probele produse în faţa Juriului, probe concludente şi decisive, se dovedeşte că, după ridicarea dela domiciliu a Profesorului Virgil Madgearu, Dl. Traian Boeru n'a mai participat, sub nici o forma, la restul desfăşurării acţiunii care a decis soarta acestuia.

3. In ce priveşte arestarea şi uciderea Profesorului Nicolae Iorga, Dl. Traian Boeru n'a avut absolut nici o cunoştinţă de aceasta, fiind complet străin de cele petrecute.

4. In acelaş timp, Juriul a constatat că hotărîrea Domnului Traian Boeru de a lămuri în ce măsură domnia-sa a avut sau nu vreun rol în desfăşurarea tristului eveniment în cauză, n'a fost o acţiune de ultimă oră, ci un gând care-l urmărea de multă vreme şi pentru realizarea căruia domnia-sa a şi întreprins o seamă de iniţiative, de care Juriul a luat cunoştinţă.

5. Juriul însărcinează pe Dl. Dr. Nicolae Guguianu, secretarul său, cu difuzarea prezentului protocol în întreaga presă românească din exil.

Dat la Paris, la 4 Noembrie 1962

Gen. Gheorghe Ion
Col. Ioan Tomoroveanu
A. Mârza

George Uscătescu
V. Mihăilescu
N. Guguianu

"Păziţi-vă pe voi şi pe copii voştri de azi şi de mâine ai neamului românesc şi ai oricărui neam din lume, de această racilă îngrozitoare: mişelia."
"Pentru Legionari", pg. 28o-81.

Textul era însoţit de o notă de mare obiectivitate, care face cinste Vetrei. Dealtminteri Vatra mai publicase în Nr. 85 - Sept.-Dec. - sub titlul "Pentru repararea unei injustiţii" nişte consideraţii conforme cu subiectul enunţat.

Apoi l-a publicat "Cuvântul în exil", fără comentar, cu titlul:

"Pentru repararea unei nedreptăţi".

Celelalte gazete româneşti au vrut să ignoreze faptul. Nu erau obligate să-l publice. Erau însă, două într'o situaţie specială: 1.) "Stindardul" (care publicase primul apel pentru constituirea juriului şi care informat precis de adevăr, avea obligaţia să informeze corect cetitorii lui). (6) 2.) "Orientări pentru Legionari". (7) Acestuia îi stătea mai bine să facă abstracţie de diferendul personal ce existase între noi, şi din spirit de obiectivitate să publice acest protocol. Asta chiar dacă ar fi avut nişte rezerve.

Nu mult după aceea a apărut "O precizare necesară" scrisă şi răspândită de trei camarazi, "cinstiţi şi corecţi" Gudi, Pană, Fase, „din dragoste legionară şi din spirit de mare răspundere", pentru a protesta contra faptului, că juriul ar fi defăimat Mişcarea Legionară. (8)
In vara 1963 a apărut, sub pseudonimul "Gheorghe Costea", broşura "O PUNERE LA PUNCT". Aceasta va forma un obiect principal de dis-

Trimeteri 6,7,8 vezi pg. 24

cutie pentrucă ea reprezintă cea mai monumentală dovadă a gradului de decadență in care se gasește Horia Sima. (Repet, în aceasta broșura sunt numai 122 neadevaruri sau similare !!).

"Toată inteligența, toată invățătura, toate talentele, toată educația nu ne vor servi la nimic, dacă vom fi mișei".

"Pentru Legionari", pg. 28o-81

Ar trebui să mai evidențiez atacurile din BIRE, "Curierul Românesc" și "Glasul Patriei". Aici fiind vorba de niște atacuri abjecte, nici nu merită ca un om serios să se coboare să intre in vre-o formă carecare in discuție cu asemenea specimene.

Traian Boeru

Declaratiile Domnului General Ion Gheorghe

Adresându-mă domnului General Ion Gheorghe și rugându-l să ia eventual poziție fată de criticile aduse hotărîrii Juriului de Onoare din Paris (4. Noembrie 1962), Domnia-Sa mi-a răspuns:

"1) Nimic din ceea ce s'a scris până acum în legătură cu această chestiune n'a fost de natură să infirme cu ceva fundamentul protocolului respectiv. Cine a scris, ce-a scris, impotriva hotărîrii Juriului a fost: sau de rea credință sau n'a știut ce rol și ce insemnătate are un juriu de onoare, care n'a dat și n'a putut da cumva o sentință in cazul de care s'a ocupat, ci s'a mărginit numai la restabilirea adevărului în reconstruirea împrejurărilor tragice, in care a fost săvârșita crima impotriva Profesorilor N. Iorga și Virgil Madgearu, și, mai ales, dacă D-l Traian Boeru a avut vreo implicație în acesta, și în ce măsură.

2) In unele intenții de bună credință, poate, precum și în svârcolirile pătimașe și interesate ale unor persoane, așa cum s'a oglindit în pamfletele și articolele de presă, publicate după apariția protocolului Juriului de Onoare, nu pot discerne decât încercări de a mă determina să calc angajamentul contractat, și fără de care n'ar fi fost cu putință clarificarea integrală a cazului, de a nu divulga numele persoanelor asupra cărora apasă vina cumplită a crimei săvârșite și a complicităților la ea.

Juriul s'a sesizat numai de obiectul pentru care a fost constituit, anume de restabilirea adevărului în ceea ce privește pe D-l Tr. Boeru, în urma apelului făcut de D-sa și de care nu m'am putut recuza, ca dealtfel și ceilalți membri ai Juriului, fiind vorba de cererea unui compatriot, oricare ar fi fost aceste.

N'a fost, pe altă parte, in căderea Juriului să dea sentințe asupra altor persoane, tocmai fiindcă n'a fost și n'a putut fi o instanță de judecată.

Sper că toți compatrioții de bună credință și de onoare vor întelege cum se cuvine acest punct de vedere."

---

6) Repet, se vede din restul foii, că eu refuzând să mă incadrez între partizanii Dr.-lui I.V. Emilian, devenisem un fel de .. inamic.
7) Nu doresc să polemizez cu Dl. Papanace pe această chestie.
8) Răspunsul meu la aceasta apare la pg. 26.

Invitaţia adresată lui Horia Sima

Aşa după cum v'am rugat, direct, prin scris şi presă, îmi permit pentru ultima oară să vă invit să depuneţi ca martor în faţa juriului de onoare ce va avea la Paris între 2-4 Nov. pentru clarificarea amestecului meu în cazul Iorga-Madgearu.

Depoziţia Dv bazată pe obiectivitate şi călăuzită de adevăr trebue să contribue la lămurirea lucrurilor.

Vreau să sper că motivele pentru care m'am despărţit de Dv în 1944 şi tot ce a urmat nu vă va determina, fie să refuzaţi această invitaţie, fie să încercaţi a falsifica adevărul. Pentrucă, eu cred, că onoarea Dv de luptător şi răspunderea de om de stat, nu vă va permite să răstălmăciţi faptele şi să falsificaţi adevărul. Credinţa în cinstea sufletească a Dv a fost urul din motivele principale pentru care timp de douăzeci de ani nu am ieşit public să mărturisese cum s'au întâmplat atunci faptele.

V'am fost soldat credincios timp de 6 ani. Am ieşit din lagăr dela Vaslui "din ordin cu declaraţie" pentru a mă pune la dispoziţia Dv mă însărcinaseţi ca împreună cu Gandi, Costică şi Miti Dumitrescu să organizăm echipele de prahoveni ce trebuiau să participe la lovitura de stat din Januarie 1939 . (Aveam ca obiectiv, palatul regal, o bagatelă !) In lagăr la Buchenwald am iniţiat şi organizat (sub jurământ scris pentru Dv) grupul secret (peste capul şi fără ştirea conducerii reale a comandantului Bunei Vestiri, Mile Lefter) de comandă ce trebuia să actioneze pentru eliberarea din lagăr, grup ce sta gata de moarte, neconditionat la dispoziţia Dv.

"Omul de omenie nu s'a liberat încă de subt legile onoarei omeneşti. Când el spune că nu se teme de altceva, fără numai de ruşine, este aci vorba nu numai de fapta de ruşine pe care ar săvârşi-o el însuşi, ci şi de ruşinarea lui venită prin altul. Căci omul de omenie nu'se lasă pălmuit. Iubirea de patrie nu s'a stins în pieptul lui. Iubirea de patrie - [illegible] el - patimă cinstită. Si iarăşi: Cine pentru patria lui grăeşte, oricât ar grăi, puţin se socoteşte. Nici de rudenia de sânge şi de cea spirituală nu s'a putut lepăda. Că deşi el ştie că: Noi oamenii toţi o rudenie sântem, că toţi dintr'un om ne tragem, nu poate să nu recunoască faptul firesc că: Mai aproape e cămaşa decât haina ..."

(Aus: George Racoveanu "OMENIA şi frumseţea cea dintâi")

"Două sunt posibilităţile de a te desprinde din legăturile patriei şi rudeniei: supranaturalizarea (prin câştigarea harului), sau denaturalizarea (prin agonisirea blestemului). Prima e sfinţenia. Ea cinsteşte neamul omenesc. A doua - denaturalizarea - este degradarea chipului de om. Făpturile care ţin de această categorie se simt bine oriunde cerinţele lor trupeşti sunt satisfăcute. Pentru aceasta sunt gata, oricând, să lepede: credinţă, onoare, omenie. Pe aceste vietuitoare poporul românesc le-a numit "pălămidă ţigănească".

(Aus: George Racoveanu "OMENIA şi frumseţea cea dintâi")

"... noi trebue să fim corecţi, chiar dacă alţii n'au fost cu noi, şi să nu lăsăm nici o pată pe trecutul mişcării noastre.

.... Un om corect nu se poate năpusti asupra altui om, din primul ceas, înainte de a fi lăsat să-şi pună în aplicare gândurile sale."

("Circulări şi Manifeste", pg. 234.)

"Protocolul" acuză Mişcarea Legionară" ?

Pentru a determina o deplasare a interesului opinei publice dela obiectul principal al Protocolului, se imprăştie versiunea falşă, că juriul atacă şi defăimează Mişcarea Legionară.

Trei inşi "cu posturi de răspundere" in Mişcarea Legionară, în 194o-41 (Gh. Gudi, A. Pană şi Gh. Tase) "precizează necesar" că Juriul chemat să-mi spele onoarea terfelită de Horia Sima a devenit "defaimator" pentrucă a umblat "pe căi răzlete adevărului" şi "şi-a pierdut întreaga noţiune", atunci când a vorbit de "măsurile generale luate pentru arestarea fruntaşilor politici adversari ai Mişcării Legionare".

Eu constat că cei trei "responsabili", cari împotriva fondului deciziei nu au nimic de obiectat, ei legându-se numai de afirmaţia de mai sus a Juriului, în loc să infirme această afirmatie, o confirmă prin declaratia lor ca:

"măsurile luate de Conducerea Mişcării Legionare au avut scopul de a pune în siguranţă o serie întreagă de personalităţi politice" (Argetoianu, Ralea, Tătărescu, Ghelmegeanu). Deci au fost luate măsuri generale de arestare a adversarilor Mişcării, in scopul de a-i pune "in siguranţă". Ori, protocolul Juriului tocmai la aceste măsuri se refera. Dacă măsurile luate de Conducerea legionară au avut scopul "de a pune in siguranţă" pe adversarii Mişcării, ori au avut alt scop, despre acest lucru Juriul n'a afirmat absolut nimic. Atunci cum justifică cei trei "cu posturi de răspundere" in conducerea Statului şi a Miscării Legionare" pe teren" afirmaţia că Juriul e "defaimator" ? Pe aceşti improvizaţi apărători ai Mişcării Legionare aşi vrea să-i întreb dacă şi atunci când Horia Sima m'a acuzat, pe nedrept, de crima (vezi broşura "Cazul Iorga-Madgearu") i-au adresat şi lui o "precizare necesară", arătându-i cât de odioasă era această acuză venită tocmai din gura aceluia ce se vrea urmaşul Căpitanului ? Şi dacă n'au făcut-o, câtă corectitudine şi cinste sufletească au aceşti "apărători" cari incearcă astăzi să dea apă la moara lui Horia Sima, omul care a făcut totul ca să dezonoreze şi să distrugă opera Căpitanului ?

Dealtfel, oricât doresc să-l apere pe Horia Sima, ei neputând ataca hotărârea Juriului in fond (anume, că eu nu am avut niciun amestec în impuşcarea celor doi profesori) îl acuza indirect de calomnie pe Horia Sima, patronul lor.

"Mi-aştept acum ziua cea mare! Ziua omului din mine, pe care l-am înghesuit in fundul cavernei de carton a fostei mele existenţe, atâta de amar de ani. Mi-e teamă tot atât de mult de ea, câtă spaimă ar trebui să incerce omul in stare de perfectă conştiinţă la gândul unei a doua naşteri. Şi totuşi o aştept cu siguranţa că o voi birui incă odată.

Modul cum se va petrece, nu interesează: ceeace desfac eu aici e numai fenomenul originar, procesul intim de eliberare, cauza". (Vasile Marin, "Crez de Generaţie", pg. 179.

Nota: 1) Cine mai aprobă azi necondiţionat toate "acţiunile" săvârşite, încurajate, sau tolerate de Horia Sima, inseamnă că n'a înţeles nimic din abaterile grave ale acestuia dela conduita legionară prescrisă de Căpitan.
2) In plus cei trei şi-au "presupus misiunea" de a impăca Mişcarea Legionară cu Horia Sima.

Traian Boeru

Numărul 1 Decembrie 1963

ÎNTÂMPINARE

ÎN ADEVĂR ȘI DREPTATE